Ч. 21. Пятниця 10 лютого (28 січня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Справа заснованя нових університетів. — Справа покритя нових видатків на войско представлена міністром скарбу.

В дискусиї над законом о похатництві забрав голос на вчерашнім засіданю палати послів між ин. також міністер торговлї др. Вайскірхнер. Бесідник навязуючи до заміток передбесідників, зазначив, що навіть противники предложеня не могли заперечити, що в теперішних условіях для великого числа товарів в многих сторонах похатництво стало ся безпідставне і що можна о нім говорити тілько в деяких поодиноких околицях і для деяких товарів. Міністер виступав переважно за внесенями комісиї і назвав закон компромісом між суперечними інтересами.

Відтак промовляли пп. Малік, Гайн, Пабст, Ремеш, Горски, Дияманд. Дияманд поставив внесене, аби цілий проєкт закона відослано з поворотом до промислової комісиї, п. Будзиновский вніс, аби той проєкт відослано до социяльно-політичної комісиї.

П. Бесмілєр, як ґенеральний бесідник „против", заявив ся против закона, котрий після єго гадки єсть висловом безмежного самолюбства. Після приписів того закона, лише австрийским горожанам не було би вільно займати ся похатною торговлею, між тим як Босанці, Хорвати і Угри будуть могли й дальше нею займати ся. Вкінци бесідник підпирав внесене о відосланє того закона до комісиї.

На тім перервано наради і приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм п. Фресля в справі знесеня податку від мяса. По промовах кількох бесідників перервано дискусию, не покінчивши єї і закрито засіданє. Слідуюче нині.

Комісия буджетова радила вчера над законом о італіяньскім виділі правничім.

П. Малік виступив против резолюций п. Корошеца, аби в Австриї признано важність іспитів на загребскім університетї.

П. Скедль заявив ся також против тих резолюций, бо в теперішній хвили Німці мусять відкинути кожду резолюцию, не стоячу в звязи з італіяньским університетом. Вносить, аби Відень означено яко тимчасовий осідок виділу в тим додатком, що по 4 лїтах без огляду на те, чи буде ухвалений инший осідок, італіяньский виділ у Відни не може довше єствувати.

З черги забрав голос пос. Кость Левицкий і заявив, що було би несправедливим відмовляти Італіянцям утвореня італіяньского правничого виділу, але бесідник мусить тут піднести, що також руский нарід в Австриї, числячий 4 мілїони, чує ся покривдженим тим, що не має самостійного університету. Бесідник вносить длятого резолюцию: Взиває ся правительство, аби безпроволочно пороблло всякі відповідні приготовленя, потрібні до як найскоршого відкритя самостійного університету україньско-руского.

П. Ґурский підносить, що Коло польске вже кілька разів заявляло ся за утворенєм італіяньского виділу правничого і також нині буде за тим голосувати. Так само заявляло ся Коло кілька разів за резолюциями, які взивали правительство до заснованя нових висших шкіл, які дали би можність молодіжи ріжних народів до слуханя викладів в рідній бесіді. Однако Коло зазначувало при кождій нагоді, що засновуванє нових висших шкіл робить зависимим від таких условий: Заснованє університету творить немов корону єствуючої, інтензивної, хочби розпорошеної праці наукової, а не якоїсь наукової праці, якої належить дожидати аж в будучности. Відтак мусить бути дана запорука спокою для університетских наук, не заколочуваних национальними спорами. На случай утвореня руского університету в Галичині Коло польске домагає ся законного забезпеченя польского характеру університету

---

16)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойле.

(Дальше).

— Очивидно, той Ожеро дуже простий чоловік — замітив поручник Жерар, коли я єму звернув на то увагу. — І цісар хоче єго бачити лиш в таборі і на поли вправ. До цісарского замку він не надає ся. Той з понурим лицем то Вандам. Нехай Господь змилосердить ся над тим анґлійским селом, де він стане кватирою! У Вестфалії вибив він одному сьвященикови зуби, лише тому, що той не міг єму дати другої фляшки токайского вина.

— А онтой то імовірно Мюра?

— Так, той з чорною бородою, грубими, червоними устами і обгорілим лицем. То мій чоловік! Коли він на чолї своєї бриґади кінноти летить, з повіваючим пером на чаку і блискучим мечем — нема нічого красшого на сьвіті. Нераз вже досить було єго появи, аби розбити чотирокутник піхоти. В Єгипті Наполеон держав ся здалека від него, бо в присутности Мюрата Араби не хотіли слухати цісаря. Після моєї гадки Ляссаль лїпший кавалерист, але нікого не слухають вояки так як Мюрата.

— А хто є той офіцир зі строгим лицем, що опирає ся на турецкій шабли?

— О, то Сульт, найбільше упертий чоловік на сьвіті. Він перечить ся навіть з цісарем. Той хороший молодий чолочік побіч него то Жіно, а там о жердку стоїть опертий Бернадотте.

Незвичайне лице того авантурника, котрого темна шкіра зраджувала ішпаньске походженє, єго живі, блискучо-чорні очи і закривлений ніс зробили на мене глубоке враженє. Від рядового вояка в армії Наполеона дійшов він до маршалка, а в єго енерґічних чертах лиця видко було, що він призначений до чогось висшого. Як звістно, пізнійше вступив він на престол Швеції і то радше против волї Наполеона, не так як богато з підвластних того завойовника сьвіта. З усїх тих гордих, спосібних людий, які окружали цісаря, був він без сумніву найталановитійший, але нї одного з них не підозрівав єго вожд так дуже як Юлїя Бернадотте.

Нараз роздав ся в цїлій комнатї живий, тихий шепіт. Як пусті школярі замовкають і біжать до лавок, коли несподівано увійде учитель, так всї присутні перервали свої розмови. Стоячі свобідно громадками офіцири вистроїли ся скоро в ряди, а ті, що сиділи на лавках, посхапували ся. Наполеон увійшов і задержав ся коло дверий своєї авдиенционально́ї салї. Нї Бога нї чорта не бояли ся, як Ожеро чванив ся, ті неустрашимі вояки, але зморщина на чолї того чоловіка, що всїх їх держав в руці, лякала їх як хлопців, а усьмих єго був найсолодшою розкошию для їх сердець. Впрочім майже не потреба було тих внїшних познак, аби менї зрадити присутність великого чоловіка. Бліде сяєво на єго зимнім лици притягало до себе мій погляд і помимо єго непоказної одежи пізнав би був я єго між тисячами. Отже справдї то він стояв, низький, широкоплечий, в зеленім, червоно обшитім сурдутї, в тїсних штанах на сильних, добре збудованих ногах і з своєю історичною золотою шаблею. Плоский, чорний капелюх з трицьвітною кокардою, який знав ся з образків, держав під лївим раменем, на неприкритій голові росло рідке, червонаве волосє. В правій руці мав гарап з срібною ручкою. Поволи наближав ся, з непорушними чертами і холодними очима, поважний і неумолимий, утїлєсненє неумолимої долї.

— Адмірале Брюї.

Єго слова прошибли мене на скрізь. Нїколи не чув я такого острого, грізного і зловіщого голосу. Ясно синї очи цїсаря під насупленими бровами блищали як меч в сьвітлї сонця.

— Я тут!

Сивіючий обгорілий мужчина в маринарскім уніформі виступив з рядів наперед. Наполеон поступив три короткі кроки до него; а виглядав при тім так грізно, що старий моряк аж стряс ся.

— Що то має значити, адмірале Брюї — крикнув цїсар громовим голосом — що ви не виповнили вчера вечер моїх приказів?

— Я видів, що наближає ся буря. Я знав — він не міг від розворушеня говорити — я знав, що кораблї пропадуть, коли...

— Ви не сьмієте моїх приказів критику-

у Львові. З тими застереженями можна би згодити ся з резолюциями в справі утвореня нових шкіл висших. Резолюция п. Корошеца мусить викликати деякі сумніви, але бесідник буде за нею голосувати в пересьвідченю, що мусить ся найти форма, на основі котрої можна би вдоволити горячі бажаня Словінців.

П. Піттоні вніс, аби осідком італіяньского правничого виділу був Триест.

Міністер просьвіти ґр. Штірґк заявив ся за внесенем п. Скедля, а против инших резолюций, які не стоять в звязи з італіяньским виділом правничим. Впрочім бесідник заявляє, що відносить ся з цілою прихильностию і до жадань инших народів, що однак ті жаданя можуть бути увзглядненї аж пізнійше.

П. Крамарж заявив, що чеські сторонництва бажають Італіянцям здійстненя їх жадань що до університету, а будуть голосувати також за жаданями Словінців. Бесідник підносить жаданє Чехів о основанє другого ческого університету в Берні моравскім.

П. Пльой ставить резолюцию, аби найпізнійше до 10 літ утворено словіньский виділ правничий в Люблянї.

По промовах пп. Хоца, Сіллінґера і ин. наради перервано. Слідуюче засіданє нині.

По міністрі війни подав комісиї міністер скарбу др. Маєр подрібні поясненя про те, як правительство задумує покрити домаганя військової управи. Стердив на підставі висліду податків, що жерела доходів розвивають ся нормально і можна мати надію, що й дальше так будуть розвиватя ся. Міністер зазначує, що не зріст військових домагань родить потребу фінансової реформи, але вже від кількох літ наслідком вимог, ставлених до адмінїстрациї держави, особливо наслідком удержавненя зелїзниць показала ся необхідна потреба утворити нові жерела доходів. Міністер задумує покрити потреби фльоти, артилериї і кредити на дальший розвій армії, т. зн. після відношеня квоти суму 50·2 міліонів корон, яка припадає на Австрию, дорогою позички, причім має бути принята 5 процентова амортизацийна квота. Се відповідає 20 літному умореню. При курсї 90 номінальна сума винесла би 54,613.000 корон. Більше обтяжене буджету на 1911 р. винесло би 1·1 міл. корон, отже сей буджет містив би титулом участи у спільних видатках більше о 11·8 міліонів корон, а в рубрицї державних довгів 1·1 міліона корон, разом кругло 13 міліонів. З другої сторони після білянсу австро-угорского банку участь Австриї виносить о 800.000 корон більше, ніж преліміновано; крім того можна 7·3 міл. корон яко чистий монетарний зиск з послідних літ вставити яко надзвичайний дохід до буджету, так що лишаєсь непокритих 4·9 міл. корон, а то можна би покрити підвисшенєм позиций, прелімінованих в доходах із стемплів і безпосередних належитостий. Що до фінансового пляну міністер тепер не може предложити подрібного фінансового пляну на слідуючий рік. Міністер веде в тім напрямі пильні переговори зі своїми референтами і з референтами комісий, а ті наради в найкоротшім часї доведуть до успішних вислідів. Було би дуже пожаданим, щоби палата послів полагодила деякі з внесених податкових предложень і через те уможливила підвисшенє доходів вже на 1911 рік. Вкінци міністер запевнює, що всї бажаня і домаганя, піднесені з ріжних сторін, також і в тій делеґацийній комісиї можна буде сповнити тим лекше, чим більше средств на то буде правительству поданих.

Новинки.

Львів, дня 9-го лютого 1911

— **Іменованя.** П. президент міністрів іменував комісаря дра Альфреда Висоцкого віцесекретарем міністериальним в президиї Ради міністрів. — П. Міністер просьвіти іменував учителя гр. кат. релїґії при академічній ґімназиї о. Івана Рудовича учителем гр. кат. релїґії в женьскій семинарии учительскій у Львові. — П. Міністер просьвіти іменував радника Двору проф. Стан. Смольку членом комісиї, розділяючої стипендиї на історичні студиї в Римі.

— **З зелїзниці.** З причини заметелї снїгової здержує ся з днем 8 с. м. на шляху Сколє Лавочнє рух поїздів товарових привускально на 48 годин. З днем 9 с. м. заведено на ново частковий рух на шляху Львів - Винники поїздами ч. 5411, 5424, 5453 і 5454. Дальше здержано знов загальний рух поїздів межи Стрием а Ходоровом з днем 8 с. м. аж до відкликаня.

— **Репертуар руского народного театру** в Дрогобичи. (Саля міська. Початок о год. 7 вечером).

В пятницю дня 10 лютого с. р. гостинний виступ Ф. Лопатиньскої „Фавст“, опера в 5 діях Ґунода.

В суботу дня 11 лютого с. р. другий раз на загальне домаганє домаке, штука жидівского автора Я. Ґордіна в 5 діях „Міра Ефрос“.

В неділю дня 12 лютого с. р. „Маруся Богуславка“, образ з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **Загальні збори** філії „Просьвіти“ в Дрогобичи відбудуть ся в понеділок дня 13 лютого с. р. о год. 1 пополудни в Руским Касинї в Дрогобичи з таким дневним порядком: 1) Вибір нового виділу, 2) справа сьвяткованя ювилею Тараса Шевченка, 3) внесеня членів. Право голосу мають члени „Просьвіти“, за читальнї і товариства, що належать до „Просьвіти“, голова тих товариств взглядно ті, що викажуть ся повновластию до голосованя від виділу. Просить ся о численну участь.

— **Дрібні вісти.** Книгарня ім. Шевченка, що містить ся в домі „Просьвіти“ Ринок ч. 10 розши-

---

вати — крикнув цїсар в найбільшім гнїві. — Чи гадаєте, що ваш погляд може рівняти ся з моїм?

— Коли то дотикає служби на мори...

— Нїколи.

— Алеж буря, найяснїйший пане, доказала, що я не помиляв ся.

— Як? Ви ще важите ся перечитись зі мною?

— Бо таки моя правда.

Гробова тишина залягла цїлу салю. В нїмім ожиданю всї здержали віддих. Цїсар аж позеленїв на лици, а єго черти скривили ся. Виглядав мов який епілептик.

З піднесеним гарапом приступив до адмірала.

— Безличний... — засичав. То було італіяньске слово coglione, якого він ужив, але й єго француска вимова в гнїві звучала як чужа.

Кождої хвилї могла нагайка упасти на лице моряка. Брюї відступив крок назад і вхопив за шаблю.

— Стережіть ся, пане — сказав.

Напруженє дійшло до найвисших границь. Остаточно опустив Наполеон гарап і ударив сам себе сильно по нозї.

— Віцеадмірале Маґон — крикнув — обіймете команду над фльотою. А ви, адмірале Брюї, маєте до двацять чотирох годин виїхати з Бульон до Голяндиї. Де є поручник Жерар від гузарів Бершенї?

Рука мого товариша піднесла ся до шапки.

— Тут, найяснїйший пане.

— Добре, можете відійти.

Поручник ударив рукою о шапку, обернув ся на запятку і відійшов побрязкуючи острогами; а цїсар обернув ся до мене і приглянув ся менї уважно. Тодї пізнав я, що значить пронизуючий погляд чоловіка. Ті очи заглядали справдї в глубину моєї душі. Але строгість уступила з них, видко було з них лиш строгість і доброту.

— Хочете вступити до моєї служби, пане де Ляваль?

— Так, найяснїйший пане.

— Ви якось зволїкали з тою постановою.

— Я не був моїм власним паном.

— Ваш отець був аристократ?

— Так.

— І сторонник Бурбонів?

— Так, найяснїйший пане.

Тепер нема вже у Франциї нї Якобінів нї аристократів; ми всї Французи і боремо ся за славу і щастє вітчини. Ви знаєте Людвика Бурбоньского?

— Бачив єго один раз.

— Він досить непочестно виглядає, що?

— Противно, найяснїйший пане, менї він видав ся дуже хороший.

Тїнь перебігла по лици цїсаря; єго очи глянули неохотно. Але зараз гнїв уступив. Жартобливо вхопив він мене за ухо.

— Пан де Ляваль не уродив ся на дворака — сказав він. Впрочім Люї Бурбон пізнасть вкінци, що престола Франциї не здобуває ся проклямациями з Льондона. Що до мене то я найшов корону Франциї на земли і підніс єї мечем.

— І лежачу на земли Францию піднесли ви мечем, найяснїйший пане — замітив Талейран, що побіч стояв.

Наполеон кинув своєму славному міністрови короткий погляд. Менї здавало ся, що в нїм було недовіріє. Відтак обернув ся до свого секретаря.

— Полишаю пана де Ляваль під вашою опікою, пане де Менваль. По парадї кавалєриї хочу єго бачити в моїм кабінетї.

XI.

Приватний секретар Наполеона.

Цїсар, єго ґенерали і всї офіцири вийшли з павільону і пустили ся в напрямі площі, де мала бути парада. Я полишив ся з одним паном, котрий представив ся менї як де Менваль, приватний секретар Єго Величества. Був зовсім чорно одітий аж до чистого, великого ковнїрика від сорочки і глядів на мене приязно своїми великими очима.

— Перед усїм мусимо щось з'їсти, пане де Ляваль — відозвав ся. — Хто має до дїла з цїсаром, мусить користати з кождої вільної хвилї, аби наперед до сита наїсти ся. Він часом цїлими днями нїчого не їсть і тодї треба з ним постити. Я вже напів мертвий з голоду і спраги.

— Але як цїсар то видержить? — спитав я. Свобода де Менваля осьмілила мене.

— Ох, то зелїзний чоловік, пане де Ляваль. З ним не можна рівнати ся. Раз працював вісїмнайцять годин без перерви, не взявши до себе нїчого крім філїжанки кави. Він видержить більше, як кождий инший. Навіть прості вояки не можуть з ним рівнати ся. Мій уряд секретаря Єго Величества очивидно незвичайно почестний, але часами робота переходить мої сили. Раз недавно диктував він менї до півночи; голова страшенно мене болїла і я боров ся зі сном. А треба знати, що значить писати під єго диктатом; він диктує так скоро, як говорить і не повторяє нї одного слова. Нараз перестав і каже: „Тепер скінчимо, Менваль, аби добре виспати ся“. Утїшений надією на довгий сон підношу ся, а цїсар каже дальше: „А завтра рано о третій будемо писати дальше“. Ось як розуміє він: „добре виспати ся“.

(Дальше буде).

рила свій льокаль. В давнім склепі від фронгу буде як і доси відбувати ся продажа книжок, в другім буде випозичальня книжок: руских, польских, і нїмецких і т. д. а в третій комнаті буде підручний магазин. Заведено також електричне осьвітлене. — Конскрипция львівскої залоги дала такий вислід: Цїла залога у Львові виносить 10 317 мужа. З того греко-католиків 4.860, православних 385, римо-католиків 4 202, протестантів 228, жидів 636, инших 6. — 5 156 жовнїрів подало руску розговірку мову, 3.051 польску а прочі нїмецку, ческу і волоску. — При виборах до підгаєцкої ради повітової з громад сїльских перейшла українська лїста 123 голосами против 64. — В Станиславові арештовано нотованого злодія Івана Пульмацкого, котрий минулої недїлї добув ся в Пасїчній до каплиці, порізав на кусні образ Матери Божої і кинув до рова, а відтак поломив хрест стоячий побіч каплиці. — Миколая Кулинича з Пристанї засудив львівский суд за убите на смерть рідної матери на 5 лїт тяжкої вязниці обостреної що тиждня постом.

— **Арештоване шпіґунки.** До готелю „Бельвю" у Львові заїхала перед кільканайцяти днями молода женщина лїт може 28 і замельдувала ся тут яко баронова фон Струве. Своїм поступованем звернула пані баронова на себе увагу полїциї, котра від тепер не спускала еї з ока. Показало ся опісля, що тота пані баронова зовсім не має права титулувати ся бароновою, бо навіть сама сказала, що поправдї не знає як називає ся, чи Веберівна чи Людмерівна, бо родичі еї вже не жиють, а еї виховала тета. Однак — казала она — що має право титулувати ся бароновою фон Струве, бо есть нареченою барона фон Струве, ріґмайстра російскої жандармериї, котрий мешкає у Варшаві. Арештована зателеґрафувала до свого нареченого, котрий приїхав до Львова і потвердив зізнаня та зажадав випущеня арештованої на волю. Струве рішучо перечить тому, мовби его наречена займала ся шпіґуньством, однак материял, на основі котрого наступило арештоване, представляє ся для обжаловавої дуже обтяжаючо. Обжалована есть, здає ся, родом з Тернополя і відбувала загадочні подорожи по цїлім краю. Справу віддано судови карному, куди також відставлено арештовану.

— **Чума в Манджуриї** ширить ся дальше і годї еї спинити. Після вістий, які наспіли з Харбіна до Петербурга трудно собі навіть уявити, які страшні річи діють ся в Фудзядянї, тім головнім осїдку чуми. В містї на улицях видко цїлі гори трупів. Всї доми позамикані, а улицями тут і там ходять лиш санїтарні вояки, котрим чума дає ся також страшно в знаки. З куп трупів видко вистаючі руки або звисаючі ноги. Тут і там блукають ся дїти, що остали ся без всякої опіки. Аж дня 31 сїчня розпочало ся на палене трупів. Доси спалено 3.800 трупів, а то в той спосіб, що повкидано їх до величезних ровів, до котрих накидано велику скількість дерева а відтак поливано нафтою і підпалювано. На улицях лежить ще около 4000 трупів, котрі годї спалити, бо брак вже дерева. Зголоднїлі пси збігають ся з ріжних сторін і гризуть трупи. Мимо морозу страшна воня розходить ся по цїлім містї. Всї суть того переконаня, що не позістає нїчого як лиш спалити цїлий Фудзядян.

Після наспівших нинї вістий на лїнії східно-хіньскої зелїзниці занедужало на чуму 12.000 Хінців і 44 Европейців, а з того померло 11.092 Хінців і 44 Европейців. Вість, мов би чума появила ся вже в Сибіри, есть неправдива.

Хіньске місто в Харбінї представляє страшний вид. Хінцї, що спершу були байдужні на пошесть, викидають тепер всїх заражених без милосердия з домів на улицю і виганяють хоч би й найблизших свояків а тим нещасливим не позістає нїчого як або гинути в ізоляцийних бараках або замерзати на дворі серед студени, котра доходить буває від 23 до 34 степенїв. Російскі власти суть того переконаня, що нема иншої ради як лиш спалити цїле місто, біда лиш в тім, що не знати, де тепер подїти 10.000 жителїв міста.

— **Нове хосенне товариство дівоче.** До „Руслана" пишуть: В Цеблові під Белзом завязало ся під проводом о. К. Селецкого з Жужеля і о. А. Дикого в Мартинова нове дівоче товариство під покровом сьв. Иосифа Обручника. Цїлию товариства є лучити убогі дівчата греко-католицкого обряду з Галичини, захороняти їх від морального упадку грозячого їм серед бурі і завірухи сего сьвіта, в убожестві підпомагати їх материяльно і подбати о відповідне для них занятє. Средства, якими наміряє товариство покористувати ся, щоби сю цїль осягнути: а) приймати вкладки, жертви, завіщаня, записи і т. д., б) допомагати убогим дівчатам до винайденя служби в домах релїґійних службодавців, в) основувати доми сирітскі для дівчат, доми поправи для звихнених морально женщин, г) вводити в житє школи жіночого промислу і господарства, д) ширити книжки релїґійного і морального змісту межи дівчатами. Статути товариства затвердило ц.к. намістництво і апробувала власть духовна. В Цеблові вже від довшого часу еств(у)вало товариство дівчат, котре трудом рук власних роздобуло собі удержанє. Они трудили ся в молочарни, олійни, дальше ткацтвом, шевством, господарством домашним і рільним, виробляли на 4 машинах панчохи і скарпитки, для котрих придбали собі купців у Відни (christliche Hausindustrie) і в ческій Празї (Kocner). Вельми потрібно здвигнути відповідний будинок, бо дотеперішний льокаль малий і дуже тісний. Надіємо ся, що наша жертволюбива суспільність радо прийде в поміч сїй хосенній інституциї і щедрими жертвами причинить ся до скорого розвою сего християньского товариства, котрого дальше ествованє має законну запоруку.

Телеґрами.

Відень 9 лютого. Рада державна. Палата приступила до дальшого другого читаня закона о похатній торговли. По ґенеральній бесїдї „за" пос. Пахера і спростованях відкинено внесенє пос. Діяманда о відосланє предложеня назад до комісиї промислової і пос. Будзиновского о відосланє до комісиї социяльно-політичної а по тім ухвалено приступити до специяльної дискусиї.

Атини 9 лютого. Венїцельос предложив палатї по гадцї своїх попередних заяв проєкт закона о ревізиї конституциї і реґуляміну.

Тегеран 9 лютого. Вчера по полудни відбув ся тут без пригоди вʼїзд реґента до столиці.

Ню-Йорк 9 лютого. Телеґрама з Мулята (в Мехіку) доносить, що правительствене войско заатакувало сю місцевість, але ворохобники відперли его. Небавком наступить новий атак.

Харбін 9 лютого. Оногди померло тут на чуму 23 Хінців і 3 Европейців. Касарняні залоги в Мукденї спалено з причини одного случаю чуми, який там появив ся.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 8-го лютого 1911.		Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .		686·—	693·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		470·—	480·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		556·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		530·—	538·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .		109·70	110.40
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц. . .		99·—	99·70
$4\frac{1}{2}\%$ листи заст. Банку краев. .		99·40	100·10
4% листи застав. Банку краев. .		94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .		96·—	—·—
" " 4% льос в $41\frac{1}{2}$ лїт.		96·—	—·—
" " 4% льос. в 56 лїт.		92·30	93·—
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
" " " " $4\frac{1}{2}\%$. .		99·30	100·—
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 К.		92·40	93·10
Позичка краев. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
" " 4% по 200 К .		92·50	93·20
" м. Львова 4% по 200 К .		92·30	93·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		112·—	122·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский	88·—	94·—
Угорскі черв. хреста	Курс віденьский	57·75	63·75
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	Курс віденьский	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	Курс віденьский	69·—	75·—
Базиліка 10 К	Курс віденьский	40·—	44·—
Йошів 4 К	Курс віденьский	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	Курс віденьский	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·37	11·49
Рубель паперовий		2·53	2·54
100 марок нїмецких		117·27	117·47
Доляр американьский.		4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).